

Numele și prenumele: _____
Clasa: _____ Data: _____

Genul epic.

Legenda și balada:

"Meșterul Manole"...

1. Citește textul:

"Pe Argeș în gios,
Pe un mal frumos,
Negru-vodă trece
Cu tovarăși zece:
Nouă meșteri mari,
Calfe și zidari
Și Manoli - zece,
Care-i și întrece.
Merg cu toți pe cale
Să aleagă-n vale
Loc de monastire
Și de pomenire.
Iată, cum mergea
Că-n drum agiungea
Pe-un biet ciobănaș
Din fluier doinaș.
Și cum îl vedea,
Domnul îi zicea:
- Măndre ciobănaș
Din fluier doinaș,
Pe Argeș în sus
Cu turma te-ai dus,
Pe Argeș în gios
Cu turma ai fost.
Nu cumv-ai văzut,
Pe unde-ai trecut,
Un zid părăsit
Și neisprăvit,
La loc de grindis,
La verde-aluniș
- Ba, doamne-am văzut,
Pe unde-am trecut,
Un zid părăsit
Și neisprăvit,
Câni, cum îl vad,
La el se răpăd
Si latră-a pustiu
Si urlă-a morțiu.
Cât îl auzea,
Domnu-nveselea,
Și curând pleca,
Spre zid apuca,
Cu nouă zidari,
Nouă meșteri mari
Și Manoli - zece,

Care-i și întrece.
- Iată zidul meu!
Aici aleg eu
Loc de monastire
Și de pomenire.
Deci voi, meșteri mari,
Calfe și zidari,
Curând vă siliți
Lucrul de-l porniți
Ca să-mi rădicați,
Aici să-mi durați
Monastire naltă
Cum n-a mai fost altă,
Că v-oi da averi,
V-oi face boieri,
Iar de nu, apoi
V-oi zidi pe voi,
V-oi zidi de vii
Chiar în temelii!
Meșterii grăbea,
Șfărite-ntindea,
Locul măsură,
Șanturi largi săpa
Și mereu lucra,
Zidul ridica,
Dar orice lucra,
Noaptea se surpa!
A doua zi iar,
A treia zi iar,
A patra zi iar
Lucra în zadar!
Domnul se mira
Ș-apoi îi mustra,
Ș-apoi se-ncrunta
Și-i amenința
Să-i puie de vii
Chiar în temelii!
Meșterii cei mari,
Calfe și zidari
Tremura lucrând,
Lucra tremurând
Zi lungă de vară,
Ziua pân-în seară;
Iar Manoli sta,
Nici că mai lucra,

Ci mi se culca
Și un vis visa,
Apoi se scula
Ș-astfel cuvânta:
- Nouă meșteri mari,
Calfe și zidari,
Știți ce am visat
De când m-am culcat?
O șoaptă de sus
Aievea mi-a spus
Că orice-am lucra,
Noaptea s-a surpa
Pân-om hotărî
În zid de-a zidi
Cea-ntâi soțioară,
Cea-ntâi sorioară
Care s-a ivi
Mâni în zori de zi,
Aducând bucate
La soț ori la frate.
Deci dacă vroți
Ca să ispraviți
Sfânta monastire
Pentru pomenire,
Noi să ne-apucăm
Cu toți să giurăm
Și să ne legăm
Taina s-o păstrăm;
Ș-orice soțioară,
Orice sorioară
Mâni în zori de zi
Întâi s-a ivi,
Pe ea s-o jertfim,
În zid s-o zidim!
Iată,-n zori de zi,
Manea se trezi,
Ș-apoi se sui
Pe gard de nuiel,
Și mai sus, pe schele,
Și-n câmp se uita,
Drumul cerceta.
Când, vai! ce zărea?
Cine că venea?
Soțioara lui,
Floarea câmpului!

Ea s-apropia
Și îi aducea
Prânz de mâncatură,
Vin de băutură.
Cât el o zărea,
Inima-i sărea,
În genunchi cădea
Si plângând zicea:
- Dă, Doamne, pe lume
O ploaie cu spume,
Sa facă pâraie,
Sa curgă șiroaie,
Apele să crească,
Mândra să-mi oprească,
S-o oprească-n vale,
S-o-ntoarcă din cale!
Domnul se-ndura,
Ruga-i asculta,
Norii aduna,
Ceriu-ntuneca.
Și curgea deodată
Ploaie spumegată
Ce face pâraie
Și îmfală șiroaie.
Dar oricât cădea,
Mândra n-o oprea,
Ci ea tot venea
Și s-apropia.
Manea mi-o vedea,
Inima-i plângea
Și iar se-nchina,
Și iar se ruga:
- Suflă, Doamne,-un

vânt,
Suflă-l pe pământ,
Brazii să-i despoaie,
Paltini să îndoiaie,
Munții să răstoarne,
Mândra să-mi întoarne,
Să mi-o-ntoarne-n cale,
S-o ducă devale!
Domnul se-ndura,
Ruga-i asculta
Și sufla un vânt,
Un vânt pre pământ,
Paltini că-ndoia,
Brazi că despoia,
Munții răsturna,
Iară pe Ana
Nici c-o înturna!
Ea mereu venea,
Pe drum șovăia
Și s-apropia
Și, amar de ea,
Iată c-agiungea!
Meșterii cei mari,
Calfe și zidari
Mult înveslea
Dacă o vedea,
Iar Manea turba,

Mândra-și săruta,
În brațe-o lua,
Pe schele-o urca,
Pe zid o pune
Și, glumind, zicea:
- Stai, mândruța mea,
Nu te speria,
Că vrem să glumim
Și să te zidim!
Ana se-ncredea
Și vesel râdea.
Iar Manea ofta
Și se apuca
Zidul de zidit,
Visul de-mpinit.
Zidul se suia
Și o cuprindea
Pan' la gleznișoare,
Pan' la pulpișoare.
Iar ea, vai de ea,
Nici ca mai râdea,
Ci mereu zicea:
- Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!
Agiungă-ți de șagă,
Ca nu-i bună, dragă.
Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!
Zidul rău ma strânge,
Trupușoru-mi frânge!
Iar Manea tăcea
Și mereu zicea:
Și o cuprindea
Pan' la gleznișoare,
Pan' la pulpișoare,
Pan' la costișoare,
Pan' la țâțișoare.
Dar ea, vai de ea,
Tot mereu plângea
Și mereu zicea:
- Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!
Zidul rău mă strânge,
Pățișoara-mi plânge,
Copilașu-mi frânge!
Manoli turba
Și mereu lucra.
Zidul se suia
Și o cuprindea
Pan' la costișoare,
Pan' la țâțișoare,
Pan' la buzișoare,
Pan' la ochișori,
Încât, vai de ea,
Nu se mai vedea,
Ci se auzea
Din zid ca zicea:
- Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!
Zidul rău mă strânge,

Viața mi se sînge!
Pe Argeș in gios,
Pe un mal frumos
Negru-vodă vine
Ca să se închine
La cea monastire,
Falnică zidire,
Monastire naltă,
Cum n-a mai fost altă.
Domnul o privea
Și se-nveselea
Și astfel grăia:
- Voi, meșteri zidari,
Zece meșteri mari,
Spuneți-mi cu drept,
Cu mîna la piept,
De-aveți meșterie
Ca să-mi faceți mie
Altă monastire
Pentru pomenire,
Mult mai luminoasă
Și mult mai frumoasă?
Iar cei meșteri mari,
Calfe și zidari,
Cum sta pe grindîș,
Sus pe coperiș,
Vesel se mândrea
Ș-apoi răspundea:
- Ca noi, meșteri mari,
Calfe și zidari,
Alții nici că sunt
Pe acest pamânt!
Află că noi știm
Oricând să zidim
Altă monastire
Pentru pomenire,
Mult mai luminoasă
Și mult mai frumoasă!
Domnu-i asculta
Și pe gânduri sta,
Apoi porunca
Schelele să strice,
Scări să le ridice,
Iar pe cei zidari,
Zece meșteri mari,
Să mi-i părăsească,
Ca să putrezească
Colo, pe grindîș,
Sus, pe coperiș.
Meșterii gîndea
Și ei își făcea
Aripi zburătoare
De șindrii ușoare.
Apoi le-ntindea
Și-n văzduh sărea,
Dar pe loc cădea
Și undeva,
Trupu-ș despica.
Iar bietul Manoli,
Meșterul Manoli,

Când se încerca
De-a se arunca,
Iată c-auzea
Din zid că ieșea
Un glas nădușit,
Un glas mult iubit,
Care greu gemea
Și mereu zicea:
- Manoli, Manoli,
Meștere Manoli!

Zidul rău mă strânge,
Pățisoara-mi plânge,
Copilașu-mi frânge,
Viața mi se stinge!
Cum o auzea,
Manea se pierdea,
Ochii-i se nvelea;
Lumea se-ntorcea,
Norii se-nvârtea
Și de pe grinduș,

De pe-acopeiș,
Mort bietul cădea!
Iar unde cădea
Ce se mai făcea?
O fântână lină,
Cu apă puțină,
Cu apă sărată,
Cu lacrimi udată!"

"Meșterul Manole", culeasă de Vasile Alecsandri

2. Completați următoarea fișă de lectură:

Titlul textului:	
Autorul textului:	
Felul textului (literar/nonliterar):	
Felul textului (cult/ popular):	
Argumentează în 30 de cuvinte că acest text este o legendă:	
Argumentează în 30 de cuvinte că acest text este o baladă:	
Argumentează în 30 de cuvinte că acest text este o un text epic:	
Modurile de expunere prezente:	
Argumentează în 30 de cuvinte că acest text este o un text popular:	
Rezumatul textului în 150 de cuvinte:	

3. Alegeți adevărat sau fals:

"Meșterul Manole" este un text epic.
În legenda "Meșterul Manole" se explică construirea Mănăstirea Argeșului.
"Meșterul Manole" este un text popular.
Personajul principal din "Meșterul Manole" este Ana.
Autorul baladei "Meșterul Manole" este Vasile Alecsandri.
"Meșterul Manole" este un text literar.
Legenda "Meșterul Manole" nu are autor, dar a fost culeasă de Vasile Alecsandri.
"Meșterul Manole" este un text liric.
În legenda "Meșterul Manole" se explică eroismul și spiritul de sacrificiu al personajului principal.
"Meșterul Manole" este un text științific.
"Meșterul Manole" este un text cult.
"Meșterul Manole" este un text dramatic.
Personajul principal din "Meșterul Manole" este Manole.

**După finalizarea fișei, apăsați pe tasta FINISH
apoi urmăriți instrucțiunile oferite.**

